

Versos d'abril

PER LO GAITER DE CALDERS

125 anys de les Bases de Manresa

El divendres 24
des de les set, cap al tard,
vam estar més de mitja hora
sota el porxo, a resguard
de la pluja que mullava
els carrers de la ciutat,
esperant la comitiva
que aquest cop va fer salat.

El President, en la glosa,
aviat va deixar clar
que les Bases de Manresa,
també es varen fer esperar,
malgrat ser l'humil oferta
a una Espanya federal,
on tots poguéssim conviure
de manera natural.

Ha plogut des d'aleshores
i ha quedat més que provat
que si l'ase no vol beure
no s'obté cap resultat.
No hi ha més alternativa:
seguir esclaus dels espanyols
que ens menystenen i se'ns rifen
o emprendre el camí tots sols.

Ja sabem el peu que calcen,
i res a fer no tenim
amb els que, si posem urnes,
ens acusen de fer un crim.
Ens diuen separatistes
i ens exclouen sense embuts,
i com uns neofranquistes
ens tomben lleis i estatuts.

No paren de fer la guitza
i ens van estrenyent el jou
de l'estèril centralisme.
Més que mai cal «trencar l'ou».
Per més que ensenyin les ungles,
ni que ens duguin al jutjat,
volem una pàtria lliure
per la nostra dignitat.

No ens deixem prendre les ales
ni les ganes de volar
i exigim el dret de viure
que té el poble català
de poder fer el seu camí,
i si les urnes ens neguen
que se'n vagin a parir!